

ה"ט 14845/02/24 - רונן פלוט ע"י נגד מקסים פלסטון ע"י

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

ה"ט 14845-02-24 פלוט נ' פלסטון

לפני	כבוד השופטת הבכירה שאדן נאשף-אבו אחמד
מבקש	רונן פלוט ע"י ב"כ עוה"ד אורי הברמן
נגד	
משיב	מקסים פלסטון ע"י ב"כ עוה"ד דב הירש

פסק דין מתוקן

לפניי בקשה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001.

המבקש הוא מר פלוט רונן, ראש עיריית נוף הגליל-נצרת.

המשיב, מר מקסים פלסטון, הוא פעיל חברתי ופוליטי ונציג של מפלגת "עוצמה יהודית", המנהל קבוצת פייסבוק בשם **"מצילים את נוף הגליל"** וכן חשבון בפלטפורמת "טיק טוק".

אין מחלוקת, כי המשיב פרסם בקבוצת הפייסבוק הנ"ל שורה של פרסומים, שצורפו לבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, שמונה במספר, אשר יובאו להלן לפי מועד פרסומם:

פרסום מס' 1 מתאריך 26.3.23 ובו נכתב "האם מוכרים בתים בנוף הגליל רק לאוכלוסיה אחת לכאורה? נצטרך לעצור את הטירוף הזה ומהר!! מדובר על דירות דו משפחתי בהר יונה שמפורסם למגזר השני... #בושה!!!"

פרסום מס' 2 מתאריך 15.6.23 נושא כותרת "חשיפת הקול היהודי: משרד התרבות תיקצב מופע להקת מחול מעין מאהל שמטרתה 'שמירה על הזהות הפלסטינית'".

פרסום מס' 3 מדצמבר 2023 ובו נכתב "שבוע טוב עם ישראל. אסור לנו כתושבי העיר לקבל סגן ראש עיר שהעלה דגל פלסטין בפייסבוק הפרטי שלו!!! ובטח לא חברי מועצה בתוך הקואליציה שמדברים על כיבוש. **ראש העיר חייב לפטר את שוכרי עוואדה!! ולבטל את ההסכם הקואליציוני מיד!!!** לא יהיה סגן ראש עיר ערבי גם גטאס וחברי הרשימה הערבית צריכים ללכת לאופוזיציה! * עכשיו !! אין פה עניין של פוליטיקה אנחנו במלחמה ולא צריכים בעיר לכאורה גייס חמישי ותומכי דגלי פלסטין! מה_ שהיה_ לא_ מה_ שיהיה" (ההדגשות אינן במקור).

עמוד 1

פרסום מס' 4 מתאריך 29.1.24 ובו נכתב "אסור לנו כתושבי העיר לקבל סגן ראש עיר שהעלה דגל פלסטין בפייסבוק הפרטי שלו!!! ובטח לא חברי מועצה בתוך הקואליציה שמדברים על כיבוש!!! **רון פלוט** זאת ההזדמנות שלך לתקן ולהעניף את תומכי פלסטין שאצלך בקואליציה לאופוזיציה ובטח שלא לתומך פלסטין שיהיה סגן ראש עיר!! **לא לתומכי פלסטין במועצת העיר!!!**" (ההדגשות אינן במקור).

פרסום מס' 5 מינואר 2024 ובו נכתב "נגמר הבושה בעם ישראל. **קם חבר מועצה וסגן ראש עיר**, כן כן כאן בנוף הגליל גם אנחנו תפסנו את הראש!!! **(שלא הצליח לגנות את מעשי השואה מה 7 באוקטובר!!!)** ופתאום מה שמעניין אותו ואת מפלגת חד"ש זה **לעצור את "הטבח בעזה"** המדינה הזאת איבדה את השפיות!!! **חבל שראש העיר לא מגנה את הסגן שלו**" (ההדגשות אינן במקור). בתחתית הפרסום הנ"ל וכחלק ממנו צורף פרסום מדף הפייסבוק של מר שוכרי עואודה ובו נכתב "חיפה כלת הכרמל קוראת לך לעצור את המלחמה ולשגר מסלולים פוליטיים. שותפות השלום ערבים ויהודים". במסגרת פרסום זה, הוסיף המשיב ו-'תייג' את המבקש.

פרסום מס' 6 מינואר 2024 ובו נכתב "**מי שבחר בפלוט למועצת העיר שידע שהוא גם בוחר ברשימה הערבית למועצה שהם לא מתביישים בתמיכתם בפלסטין ובעזה!!!** רק נקודה למחשבה... **כל עוד פלוט יושב איתם** והם חלק מהקואליציה ונותן לאחד מהם להיות סגן ראש עיר את הקול שלי הוא לא יקבל!!! פוסט של סגן ראש העיר שוכרי עואודה, נו זה שיושב עם פלוט בקואליציה...". בתחתית הפרסום וכחלק ממנו צורף פרסום מדף הפייסבוק של עואודה ובו נכתב "כיבוש עד הסוף" 'אין דמוקרטיה עם כיבוש', 'אין שלום, אין שוויון אלא על ידי סחיפת הכיבוש האחרון בהיסטוריה' הקמת המדינה העצמאית הפלסטינית ובירתה קודסנה...עוד".

פרסום מס' 7 מינואר 2024 עסק בעניין הנגישות של בעלי מוגבלויות. יצוין כבר כאן כי פרסום זה הוא במובהק ביקורת לגיטימית, ואין לבחון אותו בראי חוק מניעת הטרדה מאיימת (אני מפנה לנוסח המלא בנספח).

פרסום מס' 8, מינואר 2024 בו נכתב " # אוויי לבושה **!!!!** 24 גיבורים נפלו על הגנת המולדת. וכאן בנוף הגליל יושב לו סגן ראש עיר (שלא מגנה את השואה של 7 באוקטובר) ובנוסף קורא להפסיק את הרצח בעזה... אוויי לבושה אוויי למדינה ולהנהגת העיר שיש כאן נבחר ציבור שיושב בקואליציה ומכהן כסגן ראש עיר! תושבי העיר לא יסלחו לכם אם שוב 'הביזיון' הזה יהיה סגן ב 27 לפברואר, או עם גאטס ושות' יהיו חלק מהקואליציה בעיר # שיא השפל!!!! אנחנו פה בשביל להגיד לכל אחד מכל סיעה שיבואו לחתום ולא יהיו חלק מהביזיון הזה, בנוסף להכין סרטון של חצי דקה! # זה_או_אנחנו_או_הם. לידע כללי ראש העיר יכול להסתפק בקואליציה גדולה של 14 חברי מועצה ולזרוק את ה 3 מנדטים של המשותפת לאופוזיציה, ואז היה מקבל תמיכה גדולה מחברי הקבוצה מצילים את נוף הגליל! כל ראשי הסיעות מוזמנים לחתום שלא ישבו איתם אחרי ה 27 לפברואר לא בקואליציה ולא בכלל ולא יהיה יותר סגן ראש עיר מהרשימה המשותפת שהחזיק דגלי פלסטין וקורא לנו עם כובש **!!!!**".

בתחתית הפרסום הנ"ל צירף המשיב שני פרסומים מדף הפייסבוק של מר שוכרי עואודה בראשון נכתב "יפה כלת הכרמל קוראת לך עצור את המלחמה ולשגר מסלולים פוליטיים"; ובפרסום השני "כיבוש עד הסוף אין דמוקרטיה עם כיבוש אין שלום, אין שוויון אלא על ידי סחיפת הכיבוש האחרון בהיסטוריה". במסגרת פרסום זה הוסיף המשיב ו-'תייג' את המבקש ואחרים.

אומר כבר עתה כי לעניין פרסומים מספר 1-2 ו-7, לא מצאתי בהם ממש לצרכי הדיון בבקשה והחלטה זו תדון בסרטון הפרסומים בכתב שצורפו לבקשה ומספריהם 3 עד 6 ו-8.

עריכת התוכן של הפרסומים נעשתה על ידי המשיב ובשליטתו, ועל כך אין מחלוקת עובדתית. עוד אין מחלוקת, כי המשיב פרסם סרטון ברשת החברתית "טק-טוק", שאורכו דקה ו-24 שניות ואשר כלל תמונות של המבקש, תמונות ופרסומים מדף הפייסבוק של סגן ראש עיריית נוף הגליל, מר שוכרי עואודה, וחבר המועצה, מר ראיד גטאס, תוך שהוא מוסיף להם את המלל והתיאור שיובא להלן, וכן תמונות מהפגנות עם דגלי פלסטין וסממנים המזוהים עם העם הפלסטיני, שאיש מבין המאזכרים כאן אינו מופיע בתמונות.

כיתוב ראשון הנכלל בסרטון: **"קול לרון פלוט למועצת העיר = תומכי פלסטין במועצת העיר!!"**

כיתוב נוסף מופיע בסרטון על גבי תמונה של מר ראיד גטאס: **"ראיד גטאס מטעם בלד"** וברקע דגל פלסטין גדול. על פניו מדובר בתמונה שצולמה במרחב ציבורי.

כיתוב שלישי המופיע בסרטון: **"סגן ראש העיר שוקרי עואודה"**.

הכיתוב הנ"ל הופיע על גבי תמונה של מפגש מפלגתי, כאשר על לוח המודעות מאחוריו של מר שוכרי עואודה (ואנשים אחרים שנכחו שם) נתלה דגל פלסטין.

עוד כלל הסרטון צילום מסך מדף הפייסבוק של מר שוכרי עואודה, כאשר באחד הפרסומים נכתב "כיבוש עד הסוף. אין דמוקרטיה עם כיבוש. אין שלום, אין שוויון אלא על ידי סחיפת הכיבוש האחרון בהיסטוריה. הקמת המדינה העצמאית הפלסטינית ובירתה קודסנה... ועוד".

הפרסום השני מדף הפייסבוק של מר שוכרי עואודה כלל את הכיתוב "חיפה כלת הכרמל קוראת לך לעצור את המלחמה ולשגר מסלולים פוליטיים. שותפות השלום ערבים ויהודים. הפגנת ענק".

החל מהדקה 1:06 עד 1:24 בסרטון הופיעו **תמונות מהפגנות** של אנשים עם דגלים ולבוש המזוהה על העם הפלסטיני. איש מבין המאזכרים למעלה אינו מצולם בהפגנות אלה ואינו מופיע בתמונות הנ"ל שנכללו בסרטון.

מפאת חשיבות הדברים, אביא להלן תיאור הנסיבות שצוינו בבקשה ובגינן דרוש הצו, לשיטת המבקש: **"המשיב נוהג על בסיס קבוע להטריד ולהכפיש את המבקש בכל אמצעי המדיה השונים (מצ"ב תמונות שצולמו מאתרי הפייסבוק, עיתונים (וואטסאפ), המשיב מפיץ טענות כזב באופן בוטה, ללא שום בסיס ואחיזה במציאות כנגד המבקש כראש העיר של נוף הגליל, וכל זאת במטרה לפגוע בשמו הטוב, בפועלו, תיפקודו, ולטרפד את בחירתו לכהונה נוספת. המשיב חוזר ומפרסם ללא הפסק בטענה כי המבקש תומך טרור לכל דבר עניין, דבר שכמובן שלול מיסודו. המבקש הגיש מספר תלונות במשטרת ישראל (מצ"ב העתק מהתלונות) כנגד המשיב**

ולמרות כל זאת המשיב לא חדל ממעשיו האמורים לעיל... " (ההדגשות שלי - ש. נ.).

ביום הגשת הבקשה ניתן צו ארעי במעמד צד אחד.

בדיון שהתקיים בפניי במעמד צד אחד הופיע מר ארז אטיאס, מנהל אגף הביטחון בעיריית נוף הגליל, מטעם המבקש, הציג הסרטון מושא הבקשה וציין שהסרטון פורסם בשבוע שעבר בפייסבוק. מר אטיאס הבהיר כי המשיב הוא תושב העיר, לא מתמודד ולא יריב פוליטי. לשיטתו, מדובר בסרטון מסית שאין לו שום אחיזה במציאות. לאור זאת, עתר מר אטיאס כי בית המשפט יורה למשיב להסיר את הסרטונים ולאסור עליו להפיצם בעתיד.

במהלך הדיון שהתקיים במעמד הצדדים העידו ונחקרו נגדית שני בעלי הדין, וב"כ הצדדים סיכמו את טענותיהם בע"פ.

ב"כ המבקש טען בסיכומיו, כי חוק מניעת הטרדה מאיימת צופה פני עתיד על בסיס מצב עובדתי קיים ('עלול לשוב לפגוע'), והוא כולל בסעיף 2(ב)(4) שבו גם "פגיעה בשמו הטוב של אדם", במקרים בהם קיימת אינטנסיביות ואובססיביות בפרסום. לשיטת ב"כ המבקש, אין להתעלם מהסיכון שהמשיב יעשה שימוש ברשתות החברתיות כדי לפגוע במבקש בדרך של העלאת פרסומים בקבוצה שהוא מנהל ואשר מונה אלפים. אשר למשיב עצמו, נטען כי הוא נחסם בטיק טוק, התבטא בעבר שרכישת דירות על ידי ערבים היא "פגיעה בעיר"; הגיע לגן ילדים ועשה שם פרובוקציה שגרמה לגננת להכניס את הילדים לגן, להזמין משטרה, האירוע הביא למעצרו של המשיב ובית המשפט מצא לשחררו רק בתנאים מגבילים; הוא דואג שהמקורבים לעוצמה יהודית יזכו לקבל רישיונות לכלי נשק לפני אחרים; הוא רואה בניציגי הציבור הערבי במועצה מחבלים.

לטענת ב"כ המבקש, בהינתן האיש ומעשיו, ובהסתכלות קדימה צופה פני עתיד, המרחק בין פועלו של המשיב, שכורך את המבקש עם קבוצה שאינו שייך לה ורואה בו שווה (שימוש בסימן = בסרטון) לערבים תומכי פלסטין, שאותם מגדיר המשיב כמחבלים, לבין הפגיעה במבקש אינו גדול.

לשיטת ב"כ המבקש, מדובר בהסתה לגזענות המהווה עבירה בחוק, תוך שימוש בפלטפורמות ה"ל, ובמצב בו המלחמה עלולה להתלהט וכך גם הבחירות, יש סכנה לפגיעה במבקש, לרבות פגיעה פיזית בו.

לעניין חופש הביטוי והאיזון הדרוש, טען ב"כ המבקש כי מפלגת עוצמה יהודית הגישה רשימה ויש לה מימון בחירות ודרכה לא נחסמת לעשות כל תעמולת בחירות בעצמה, והמשיב אינו נכלל ברשימה זו, כאשר חופש הביטוי אין משמעותו - החופש להסית.

לסיום טען ב"כ המבקש בסיכומיו, כי הצו הדרוש הוא צו שיאסור על המשיב להעלות תוכן שכורך את המבקש בכובעו כראש העיר ומציג אותו כמקשה אחת עם חברי מועצה או רשימה של הציבור הערבי, וזאת עד תום ימי המלחמה או למשך חצי שנה, לפי המוקדם ביניהם. עוד הדגיש ב"כ המבקש, כי לאור חופש הביטוי מבוקש צו מצומצם, שעל פיו

תוגבל הצגת חברי הקואליציה או סגן ראש העיר וכריכתם במבקש, 'כישות פוליטית אחת', זאת להבדיל מביקורת לגיטימית על השקפה פוליטית.

מנגד טען ב"כ המשיב כי הצו למעשה בא למנוע לקראת הבחירות את 'זכות הציבור לדעת' שראש העיר כרך את עצמו בקואליציה עם לאומנים פלסטינים אנטי ישראלים, ואף נמנע מלהתחייב שהוא לא יעשה כן, לאחר הבחירות הנוכחיות שבפתח. לגישתו, הביקורת על ראש עיר בפרסומים הנ"ל אינה בבחינת הטרדה מאיימת, שכן חוק מניעת הטרדה מאיימת בהקשרים הפוליטיים אינו נכון במובן סעיף 2(א) לחוק, וכאשר אדם הופך לאיש ציבור, אין לבכר את 'שלוות חייו' ולהפוך אותו לחסין מביקורת פוליטית, והטענה 'לפגיעה בגופו' הינה בנסיבות העניין מרחיקת לכת, ומשכך לא מתקיים התנאי הקבוע בסיפא של סעיף 2(א) לחוק. ב"כ המשיב למעשה חזר על מהות הפרסומים וטען בהקשר זה כי "כאן אנו בהקצנה של הסוגיה הפוליטית, לא מדברים רק על מגורים משותפים, מדברים על שותפות עם מי שהם אנטי ישראלים, עם מי שקוראים לצה"ל צבא כיבוש, כמי שמהללים רוצחי יהודים וקוראים להם שהידים וכמי שקוראים לשחרור ערים ישראליות כמי שקוראים לסילוק יהודים מבתיהם והשבת אדמותיהם לערבי. במקרה שלנו זה סוגיה פוליטית מובהקת הרבה יותר".

עוד טען ב"כ המשיב, כי יסוד האובססיביות בפרסומים אינו מתקיים, באשר מדובר בסרטון אחד ופרסומים ישנים מהחודשים מאי ויוני 2023, ואין עסקינן במקרה שארע לאחרונה, כדרישת החוק. לעניין הסרטון, ובפרט הכיתוב "קול לרון פלוט למועצת העיר = תומכי פלסטין למועצת העיר", סבר ב"כ המשיב כי זו האמת, הואיל ולאחר בחירת המבקש כראש עיר, קיבלו בוחריו יחד אתו את "אותם תומכי פלסטין למועצת העיר". מאחר והוא אינו מצהיר כי לא ישב אתם באותה קואליציה, הרי הכיתוב המופיע בסרטון ותוכן הפרסומים מבוססים על אמת ואין בהם "הטרדה", במובן החוק, לא כל שכן, פגיעה בשמו הטוב של המבקש.

כן נטען כי הבקשה מטרתה השתקה פוליטית, לפני הבחירות, שלא תמתח על המבקש ביקורת ביחס למהלך שהוא מתעתד לעשות ולהכניס "גורמים פלסטינים אנטי ישראלים" (כך נטען) למועצת העיר שהוא יודע שבתקופה כזו רגישה של מלחמה, הוא ישלם על כך מחיר פוליטי כבד.

לאור האמור, עתר המשיב לדחיית הבקשה וביטול הצו הארעי שניתן נגדו.

דין והכרעה

לאחר עיון בכתובים, שמיעת עדויות בעלי הדין ולאחר שקילת טענות ב"כ הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה למתן צו מניעת הטרדה מאיימת **להתקבל חלקית**, ואנמק ;

סעיף 1 לחוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "**החוק**" או "**חוק מניעת הטרדה מאיימת**") קובע כי "**מטרת חוק זה, היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט הטרדה מאיימת או שפגע בגופו**".

סעיף 2 (א) לחוק מגדיר "הטרדה מאיימת" באופן הבא: "הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

סעיף 2(ב) לחוק מונה רשימה לא סגורה של מקרים שיכולים להיחשב הטרדה מאיימת, שהם: (1) בילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או פגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת; (2) בנקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו; (3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר; (4) בפגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו. כמו כן, על פי סעיף 2(ג) לחוק, אחת היא אם המעשים המפורטים דלעיל, נעשו כלפי האדם, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין. עוד קובע סעיף 2(ב)(4) לחוק, שהטרדה מאיימת כוללת גם **פגיעה בשמו הטוב של אדם** וסעיף 4(א) לחוק מורה, כי אם נוכח בית המשפט שאדם נקט הטרדה מאיימת ויש חשש לפגיעה ממשית בשלוות חייו של אדם אחר או להמשך פגיעה, ניתן ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת (עמ"ש (מחוזי תל-אביב יפו) 8726-01-23 י' נ' ר' (7.2.23)).

הביטוי "הטרדה מאיימת" - stalking פירושו "דפוס התנהגות כוללים של הטרדות ואיומים מסוגים שונים, אשר פוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר, מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטריד... הטרדה מאיימת גורמת לאדם שכלפיו היא מופנית למתח, לחרדה ולתחושת איום, לעיתים עד כדי אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה..." (ע"א 4666-12-08 דין נ' אוריאל (22.9.09), פסקה 13 וההפניות שם). בדברי ההסבר להצעת חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"א-2001, חוברת 3028 (23/07/01) עמ' 769; נאמרו במפורש הדברים הבאים: "המושג 'הטרדה מאיימת', או במקורו בשפה האנגלית 'stalking', מתייחס לדפוס התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים אשר פוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר, מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטריד. מרבית המעשים המצטרפים יחד לכדי הטרדה מאיימת מהווים, כל אחד בפני עצמו, עבירה פלילית ... עם זאת, גם הטרדות ואיומים מרומזים משתמעים ועקיפים, שאינם עולים כדי עבירות פליליות, עלולים ליצור, כמכלול, הטרדה מאיימת".

על הטוען לקיומה של הטרדה מאיימת להוכיח **שני יסודות מצטברים**: האחד - על המבקש להראות שהמטריד ביצע הטרדה בעבר או נקט איומים כלפיו. די בכך שההטרדה או האיומים נעשו פעם אחת בלבד, ואין צורך להראות סדרה של הטרדות או איומים (מעשה העבר); השני - על בית המשפט להשתכנע שהנסיבות נותנות בסיס סביר להניח שאותו אדם טריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של המבקש. רכיב זה **צופה פני עתיד** הוא נועד למנוע הישנות ההטרדה או האיום בעתיד (גלי רון, "צווי הרחקה במשפט האזרחי" (2019) עמ' 149).

המבחן להיות התנהגותו של "המטריד", הטרדה מאיימת, על פי הסעיף הנ"ל, הוא מבחן אובייקטיבי (היסוד הסובייקטיבי, ככל שהוא נדרש, עולה מעצם הגשת בקשה למתן צו לפי החוק, אך לא די בכך שהאדם מרגיש מוטריד, סובייקטיבית). הסעיף נוקט במבחן של סבירות-מבחן "האדם הסביר", שהוא מבחן אובייקטיבי. על פי הסעיף - על ההטרדה להיות "**בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם...**". הודגש לא אחת בפסיקה, כי המונח הטרדה מאיימת אינו חל על פנייה אחת

אל האדם הטוען להטרדה, אלא הכוונה היא "**לדפוס התנהגות**" אשר חוזר על עצמו ואשר מקים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטד (ע"א 33730-03-23 סלים חמיס נ' לופט (12.6.23); ע"א (חי') 5791-11-21 אמיר שמעוני נ' אתיה דקל (5.12.2021)). לעניין זה נאמר, כי "**הסיטואציה הטיפוסית אליה מכוון צו מניעת הטרדה מאיימת אינה של אירע חד פעמי של הטרדה כזו או אחרת, אלא על דפוסי התנהגות, אשר קיים חשש סביר שיחזרו על עצמם או חלילה יחמירו**" (ראו: ע"א 5791-11-21 הנ"ל, פסקה 12 וההפניות שם).

מאחר ובמקרה שלפנינו מתעוררת שאלת חסותה של הבקשה תחת חוק איסור לשון הרע לעומת חוק מניעת הטרדה מאיימת, חשובה לעניינינו עמדתה של כב' השופטת ד' ברק ארז, אף בבחינת למעלה מהצורך, שהובעה ברע"א 6861/22 יוספה ברק טמיר נ' ד"ר שרון אלרעי פרייס (31.10.22), שם היא עמדה על ההבחנה בין תכליות ההגנה מפני הטרדה מאיימת לבין תכליות דיני לשון הרע. יש ופרסומים ישמשו עילה למתן צו לפי שני החוקים או רק לפי אחד מבין החוקים הנ"ל, כך שאין בנפילתם תחת אחד החוקים כדי לשלול, מניה וביה, את תחולת החוק האחר ולצורך הכרעה בכך- יש לבחון את קו הגבול ביניהם. בעניין זה נפסק כי "**אכן, ביטוי הפוגע בשמו הטוב של אדם עשוי להיות רלוונטי במקרים המתאימים הן לחוק איסור לשון הרע והן לחוק למניעת הטרדה המאיימת. אולם בעוד שבגדרו של חוק איסור לשון הרע הבחינה המשפטית מתמקדת בתוכנו של הביטוי, על רקע החשש שהוא צפוי לבזות ולהשפיל את האדם הנוגע בדבר בעיני הבריות, החוק למניעת הטרדה מאיימת ממוקד בהשפעתו הנמשכת של הביטוי על האדם עצמו, בשל כך שהוא מאיים עליו או פוגע בשלוות חייו, בפרטיותו בחירותו או בגופו. על רקע האמור, ברי כי בגדרו של חוק זה יש משמעות רבה לכך שהביטוי הוא חוזר ונשנה. כמו כן, וכפי שמעיד עליו שמו- החוק למניעת הטרדה מאיימת ממוקד במניעה עתידית ומכאן חשיבותו**" (שם; פסקה 11). על פי גישתה של כב' השופטת ד' ברק ארז, אין מקום להנחה שמתחייב "סיווג" חד-חד-ערכי של פרסומים כלשון הרע או כהטרדה מאיימת: "**כאמור, עשויים להיות מצבים שבהם פרסומים יניחו עילה לתביעת לשון הרע (בשל הביזוי כלפי אחרים) וכן ישמשו עילה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת (בשל האפקט שלהם על האדם עצמו). לצדם עשויים להיות מצבים שפרסומים יפלו לא רק לגדרו של אחד מהחוקים הנזכרים, או אף לא לאחד מהם**" (שם; פסקה 12).

משכך יובהר זה עתה, כי החלטה זו דנה בשאלה האם הפרסומים מושא הבקשה שאין חולק שהמשיב פרסם, מניחים עילה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, ואין בכך כדי להביע עמדה או דעה, האם הם מניחים למבקש עילה לפי דיני לשון הרע, ובכלל זה האם הם מעניקים לו סעד זמני שעניינו מניעת פרסום או מתן צו עשה להסרת פרסום בעילה של לשון הרע; למבחנים אלו ולמלאכת האיזון בין הזכויות המתנגשות, ובכללן הזכות לשם טוב, הזכות לחופש הביטוי, מיהות האדם העומד במרכז הפרסום, קביעת קיומו של ענין לציבור והאיזון הדרוש בין הערך האישי והציבורי לשם טוב, ראו: רע"א 10771/04 רשת תקשורת והפקות (1992) בע"מ נ' פרו' משה אטינגר (7.12.04); ולעניין קו הגבול ראו והשוו: ה"ט (ש' נצ') 9000-07-22 עטיה סברי נ' דב הירש (11.7.22)). במסגרת ההחלטה בתיק הנוכחי, הנחיתי את עצמי בצורך להגדיר קו הגבול בין פרסומים לפי שני דינים אלה.

שאלת הענקת סעד למניעת הטרדה מאיימת המורה לאדם להימנע מלפרסם פרסומים בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו של האדם או באמצעות הטרדה תוך פגיעה בשמו הטוב, כהגדרתם בסעיף 2 לחוק, התעוררה לא אחת בפסיקת בימ"ש בערכאות השונות, ומקרים בהם הדבר נגע לאנשי ציבור, כמו גם שאלת האיזון בין זכויות יסוד כגון חופש הביטוי, חופש ההפגנה והמחאה, הזכות לפרטיות, הפגיעה בשמו הטוב של איש

הציבור, וסעד כאמור לא אחת ניתן מכוח חוק זה, כאשר בימ"ש נדרש לבחון על סמך מסד עובדתי שהונח לפניו האם נחצה קו גבולות המותר בשיח הציבורי או בשיח הפוליטי, באופן המצדיק הענקת צו למניעת הטרדה מאיימת (ראו והשוו: ע"א 53420-11-12 קובי נ' יוסף (24.12.23); ע"א (מחוזי חי') 43483-10-18 מואסי נ' ג'בילי (15.1.19); ה"ט 17042-11-23 יוסף נ' קובי (23.11.23); ה"ט (ת"א) 46317-11-22 היועצת המשפטית לממשלה נ' אורלי לב (1.12.22)); ה"ט (ראשל"צ) 23692-08-20 אירית וידאל נ' חזי משה (16.8.20); ה"ט (קריות) 33793-07-18 הראל פלג נ' צבי אבישר (5.8.18)). חרף הכלל המעדיף בירור פרסומים מכפיישים על פי דיני לשון הרע, במקרים חריגים ניתן להידרש לטענות נגד פרסומים מכפיישים גם במסגרת בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת (ראו והשוו: ה"ט (שלום ראשל"צ) 8252-06-17 עזרא נ' מישוריס (23.6.17); ה"ט (שלום קר') 43373-12-15 בלס רביב נ' לייבל (30.12.2015); ה"ט (שלום ים) 48399-06-18 לנגה נ' פריימן (28.6.18)). בעניין זה, מבחן ריבוי ותדירות הפרסומים, הישנותם, הצטברותם ומידת האינטנסיביות שלהם אינו המבחן היחיד, ועשויים להיות מקרים חריגים נוספים בהם יקבע בית המשפט שנחצה הרף המצדיק להידרש לפרסומים מכפיישים במסגרת דיון לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת. אף שהגישה למתן צו בעניין ביטויים הקרובים יותר לליבת 'חופש הביטוי הפוליטי', יש לומר והיא מצומצמת, אלא שאף לעניין זה הודגש בעבר כי הקשר הפוליטי אינו מעניק 'חסינות מוחלטת' מפני תחולתו של חוק מניעת הטרדה מאיימת, כמו שאינו מעניק חסינות מוחלטת בתביעות לשון הרע. אכן, מדובר בשיקול משמעותי, אך הוא נבחן לפי הערכים של 'חופש הביטוי הפוליטי'. כך, ביהמ"ש ראה בפרסומים נגד עובד בפאב בעיר עפולה, בעת שהוא מכונה ע"י מי שהינו בעל אג'נדה פוליטית ועומד להתמודד לבחירות לראשות העיר, עת שהוא מכנה את הפאב בו עובד מבקש הצו כ"פאב פלסטיני", מכנה את המבקש "טרוריסט מורשע" ועוד, כפרסום הנכלל בהגדרת המונח "הטרדה מאיימת", זאת בהינתן ההגדרה הרחבה שהעניק החוק למניעת הטרדה מאיימת בסעיפים 2 ו-4 (א) שבו, במיוחד לאור היקף הפרסומים ותדירותם והצהרת המפרסם על כוונתו בהמשך הפרסומים (ראו: ה"ט 9000-07-22 הנ"ל; פסקאות 18-19).

אכן, פוליטיקאים, אנשי ונבחר ציבור חשופים יותר מאחרים לביקורת ציבורית, שאין היא נעימה תמיד, אין היא אדיבה תמיד, ובמקרים רבים אין היא נוחה לאוזן וללב. זה חלק מאותה סמכות ההשפעה שקיבל נבחר הציבור על עצמו מכוח תפקידו, ולכן הוא נדרש תמיד להיות ערוך לביקורת- אף ביקורת קשה. כך הוא בעניינו של המבקש, כמי שמכהן כראש עיר וכמתמודד לראש העיר לקדנציה נוספת. אלא, שביקורת חריפה וקשה ככל שתהיה, אינה יכולה לסבול כאשר חיציה של הביקורת נעשית באופן מכון, תוך יצירת פרסום מסית, ע"י שימוש בהיגדים הנחשבים על פי הפרשנות הפסיקתית, היגדים המלבים באופן שיטתי יצרים של שנאה כלפי ציבור בכללותו, הוא הציבור הערבי, וכריכת נבחר ציבור המכהן ומתמודד לפי חוק, רק על רקע פועלו הפוליטי, תוך פגיעה בשמו ובשלוות חיו, בפרסומים חוזרים במרשתת החברתית ובתדירות גבוהה, במיוחד בתקופות קשות אלה של מלחמה ובחירות. שיח פוליטי מבורך הוא, אך עת הוא בא להסית, יש להקפיד על תוכן הפרסום, במיוחד במקרים בהם הביסוס שלו נמצא חלש. יש ומלאכת האיזונים במקרים כגון אלה תהיה דקה, אך מתחייבת - שכן, אסור להגיע למצב בו הכל כשר והכל מותר.

לצורך החלטה זו יש לעמוד על המסגרת המשפטית והערכים הרלוונטיים לדיונו, כפי ששורטטו ע"י בית המשפט העליון, בשבתו כבית משפט גבוה לצדק, בנושאים הנוגעים למושא הפרסום. יובהר, כי מצאתי צורך בהדגשת הערכים, כפי שהותו בפסיקת בית המשפט בערכאות הגבוהות, מבלי שהדבר ייחשב כהבעת עמדה או דעה בעניין זה, זאת מאחר ומדובר במקרה בו מתעוררת התנגשות בין מספר ערכים ובראשם חופש הביטוי הפוליטי, חופש המחאה וההפגנה, הזכות לשם טוב, והזכות לשלווה ומניעת הטרדה. מאחר והכריכה של המבקש עם אחרים, כפי שנעשה בפרסומים שהפיץ

המשיב, הייתה על רקע מימוש הזכויות הנ"ל ע"י נציגי מפלגות אחרות, דרושה בענייננו התייחסות לפסיקת בימ"ש, המגלמת הכרעה עקרונית בזכויות אלה, אף בשעות קשות של מלחמה, במיוחד שעה שאין בעניינים של נציגים אלה קביעה ביחס לאי חוקיות פעולותיהם. במצב כזה, הדגשה של החלטה זו, במבחן החוק למניעת הטרדה מאיימת, תחום לעצם הקשירה בין המבקש לבין מפלגות אחרות ונציגיהם בעירייה, המציגים עמדה אחרת. נחיצותם של ערכים אלה, דרושה לבחינת הפרסומים של המשיב, שאינם פרסום בודד ויחיד, אלא סדרה של פרסומים עקביים חוזרים ונשנים ביחס למבקש, תוך שימוש בכינויים קיצוניים שיש בהם לכאורה כדי להסית נגד המבקש, לפגוע בשמו הטוב ובשלוות חייו, זאת חרף היותם ישויות נפרדות, מפלגתיות ואידאולוגיות, כפי שהמבקש העיד על עצמו בדיון לפני. אין ספק כי ביקורת פוליטית היא לגיטימית, אף אם היא מציגה את המבקש בקונוטציה שלילית, זאת על רקע פועלו או עמדותיו כראש עיר. ברם, שעה שהפרסומים של המשיב מתייחסים לפועלם של צדדים שלישיים, ולא של המבקש עצמו, במטרה לתייג את המבקש ולקשור אותו, אישית ופוליטית, לפועלם של אותם נציגי מפלגות אחרות, קיימת חשיבות לשרטוט ערכים אלה בערכאות הגבוהות, זאת לצרכי בחינת הבקשה הנוכחית למתן צו למניעת הטרדה מאיימת שביסודה פרסומים חוזרים ונשנים שהמסד שלהם הוא בערכים אלה.

כך למשל בנושא הפגנות, מחאות ועצרות מחאה כנגד תקיפת אזרחים בעזה ובכלל בהקשר של המלחמה בעזה, בימי מלחמת "חרבות ברזל", נקבע בבג"ץ 8007/23 מפלגת חד"ש - החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון (8.11.23), בין היתר, כי **"ימים קשים עוברים על אזרחי ישראל, האבלים על קרבנות טבח הדמים והלחימה, ועוקבים בדאגה ובחרדה לשלומם של יקיריהם הנלחמים ברצועת עזה ובגבול הצפון ושומרים על גבולות המדינה. אך גם בימים רגשים וקשים אלה, שמא דווקא בימים אלה, וגם בסערת הרגשות ובאווירה הטעונה של מלחמה, נדרשים אנו לשמור על זכויות יסוד של אזרחי המדינה. כך היה בימי מגפה [...], וכך בימי מלחמה"**. בבג"ץ 8007/23 הנ"ל הודגשה חשיבותה של הזכות להפגין או זכות המחאה אף בעתות מלחמה: **"שערי מחאה, הפגנה ותהלוכה פתוחים גם בזמן מלחמה, ופסק דיננו זה ניתן על רקע הנסיבות הקונקרטיות שהוצגו בפנינו [...]. בשעת מלחמה, במיוחד מלחמה כבדת דמי וכבדת ימים, הזכות לביקורת ציבורית ולמחאה הפוליטית לא נסוגה לאחור"**, ובהקשר של התרת הפגנה או מחאה נדרש בימ"ש לבצע מלאכת איזונים כמפורט שם בהרחבה. לענייננו, אף לפי שיטת בית המשפט הגבוה לצדק, כאמור בעמדת כבוד השופט י' עמית, השתתפות בהפגנה כנגד תקיפת אזרחים בעזה ובכלל - בהקשר של המלחמה בעזה, חוסה היא תחת חופש ההפגנה והתהלוכה, כחלק מחופש המחאה, שהם חלק בלתי נפרד מחופש הביטוי, שהוכר כזכות יסוד חוקית, תוך שהודגש כי **"חופש הביטוי אינו שייך רק למחנה אחד או לצד אחד של המפה הפוליטית, והוא נועד להגן לא רק על דעות מקובלות ואהודות, אלא גם על דעות חריגות, מקוממות ומכעיסות, המושמעות על רק מאורעות מסעירים ובסגנון בוטה וצורם"**, ועל מנת להגבילה, יש להפעיל את מבחן היחסיות ומלאכת האיזונים.

עוד יצוין, כי לצורך הכרעה בבקשה שלפניי, הבאתי בחשבון כי לעניין העמדות או הדעות הנוגעות למסע המפלגתי של המפלגות שאזכרו בפרסומי המשיב כאן, יש לתת את הדעת לכך שמדובר באנשי ציבור, חברי מפלגות הפועלות מכוח חוק, ואשר נבחרו כחוק (ראו והשוו: עב 6668/22 בל"ד ברית לאומית דמוקרטית נ' ועדת הבחירות המרכזית לבחירות לכנסת ה-25 (9.10.22), וההפניות שם), וכי הזירה הטבעית לבחינת הזכות החוקתית לבחור ולהיבחר מוסדרת בדיון (לעניין מפלגות ורשימות לבחירות לכנסת ראו הוראת סעיף 7א(א)(1) לחוק יסוד: הכנסת; ולעניין השלטון המקומי ראו: סעיף 39א ו-39ב לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), תשכ"ה-1965).

במקרה הנוכחי, עסקינן בסדרה של פרסומים ברשות החברתיות "פייסבוק" ו"טיק טוק". פרסומים בממשק הטכנולוגי של פייסבוק ורשתות חברתיות אחרות אינו מעניק חסינות מתביעות לפי חוק איסור לשון הרע, ואף במקרים מסוימים העניק בימ"ש צווים מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת בגין פרסומים שיש בהם פגיעה בשם הטוב ובשלמות החיים של אותו אדם, כהוראת סעיף 2(ב)(4) לחוק (ראו והשוו: רע"א 1688/18 סרנה נ' בנימין נתניהו (15.4.18)). לעניין זה, הטענות שהעלה המשיב בדבר חופש הביטוי הפוליטי ומיהות הנפגע ראויות לדיון במסגרת תביעה לפי חוק לשון הרע, בעוד שהבקשה הנוכחית עוסקת בגבולות הפרסומים המהווים "**פגיעה בשם הטוב**", שיש בה כדי להוות הטרדה מאיימת לפי הוראות החוק. בהקשר זה ינתן אמנם משקל לזהות המבקש כאיש או נבחר ציבור, אלא שאין זה שיקול אקסקלוסיבי (ראו: דנ"א 4973/23 ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר נ' עמותת חוזה חדש (11.10.23)).

אשר לשאלת היסוד העובדתי של "הטרדה", כהגדרת מונח זה בחוק מניעת הטרדה מאיימת, דעתי היא כי יסוד זה הוכח במקרה שלפנינו. הוכח כי המשיב ביצע הטרדה בעבר הנלמדת מהפרסומים שצירף המבקש לבקשתו, ובניגוד לטענת המשיב, אין מדובר בפרסומים ישנים, שכן הפרסומים שפרסם המשיב בחודשים דצמבר 2023 וינואר 2024 וכן הסרטון שפורסם בחודש פברואר 2024, שהביאו להגשת הבקשה דנן, הינם פרסומים חדשים ו"טריים". מדובר בסדרה של פרסומים אשר עוסקים בפרוגרמה הפוליטית של מפלגת 'עוצמה יהודית', במערך הבחירות לעיריית נוף הגליל, המנוהלים באמצעות המשיב, שהעיד על עצמו בדיון כ-'פעיל חברתי' ומנהל קבוצת פייסבוק "מצילים את נוף הגליל", שהוגדרה על-ידו "**כאופוזיציה וירטואלית, למועצת העיר שאין אופוזיציה**". קבוצה זו מונה 4,976 חברים, ובמסגרתה מפורסם תוכן ע"י המשיב שמשמש כמנהלה בתדירות כמעט יומית (עמ' 7, ש' 18-3 לפרוטוקול). כן מסר המשיב, כי הוא מפעיל פלטפורמת "טיק טוק", אשר לפי עדותו היא נחסמת תדיר בשל הפרת הנחיות הקהילה. המשיב אישר, כי הוא "**פעיל פוליטית של עוצמה יהודית ובקשר הדוק עם המפלגה**" (עמ' 8, ש' 1). כאשר נשאל את מי מקדם הסרטון מבחינה פוליטית, ענה המשיב: "**קודם כל את המפלגות הדתיות, את מפלגת עוצמה יהודית שלא תשב עם תומכי פלסטין בקואליציה. המטרה שלי העיקרית לחזק את המפלגות האלו כדי שתהיה להם השפעה יותר גדולה ב 5 השנים הבאות**". (עמ' 10, ש' 1-3).

במעמד הדיון השמיע ב"כ המבקש הקלטה של שיחה בין המשיב למבקש, וב"כ המשיב לא התנגד לכך. המשיב אישר, כי הוא זוכר היטב את השיחה הנ"ל. בהקלטה נשמע המשיב אומר "**מחבלים**" וכאשר הוא נשאל ע"י ב"כ המבקש למי בדיוק התכוון באומרו המילה מחבלים, הוא השיב באופן שאינו משתמע לשתי פנים "**אלו שיושבים בקואליציה ותומכים בפלסטין ובשהידים אלו שרצחו יהודים**". בהמשך הוא שנשאל לעניין המינוח בו השתמש בסרטון ("מחבלים") וכך נשמעו דבריו בדיון לפני:

ש. זה נכון לסכם את דבריך שאתה רואה את פלוט כמי שצפוי לשבת עם מחבלים בקואליציה?
ת. בסרטון רשום תומכי פלסטין. מבחינתי אותם אנשים בפרט אחרי ה 7.10 והטבח הנורא שעבר עם ישראל שמתבטאים נגד ישראל וקוראים לנו צבא הכיבוש ומשווים את צה"ל לנאצים ומהללים שהידים, מבחינת התפיסה שלהם הם לא שונים מאנשים שיש להם חלק בטרור, מבחינה אידיאולוגית.

ש. מי שיושב אתם בקואליציה, הוא?

ת. לא אומר שהבן אדם עצמו מחבל אבל יש לו אחריות מאוד גדולה כלפי העיר שהוא יושב אתם. זכותו לעשות מה שהוא רוצה אבל אני מנסה להשפיע" (עמ' 10 לפרוטוקול ש' 23-16).

לטעמי, מדובר בפרסומים שיש בהם כדי להסית נגד המבקש, מדמים אותו לדמות אשר תומכת בתומכי טרור ורוצחי יהודים, ומשכך יש בפרסומים אלה, אשר נעשים גם על ידי תיוג המבקש לחלק מהפרסומים, כדי להוות "הטרדה מאיימת" לפי ההגדרה הרחבה של החוק, משיש בהם כדי לפגוע בשמו הטוב של המבקש, כמשמעו בחוק, וכן לפגוע בשלוות חייו, במיוחד בימים הקשים העוברים על המדינה ואזרחיה.

לצד האמור, ומעיון בסדרת הפרסומים עולה כי המשיב עשה שימוש בהיגד "גייס חמישי", בהקשר של החיבור הקואליציוני שבין המבקש לבין מפלגות אחרות, בעתות מלחמה, המחייב את המבקש כראש עיר, לבטל ההסכם הקואליציוני באופן מידי, שכן לשיטת המשיב "אין פה עניין של פוליטיקה אנחנו במלחמה ולא צריכים בעיר לכאורה גייס חמישי ותומכי דגלי פלסטין! מה_ שהיה_ לא_ מה_ שהיה". חיבור זה, בנסיבות המתוארות, עת הוא נעשה באופן ובאינטנסיביות של הפרסומים, יש בו בנסיבות העניין כדי להקרין על מידת ההטרדה וחומרתה, בראי סעיף 2(ב)(4) לחוק, וטענת המבקש כי מדובר בפרסום מסית, יש לה על מה לסמוך. כבר נפסק, כי השימוש בהיגד "גייס חמישי" נחשב כמלבה באופן שיטתי יצרים של שנאה כלפי הציבור הערבי בכללותו, ומהווה התבטאות קיצונית וחמורה, תוך ייחוס תכונה שלילית וחמורה לציבור שלם, ולעניין זה אני מפנה לדברי כב' הנשיאה א' חיות בא"ב 1806/19 ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-21 נ' ד"ר עופר כסיף (18.07.19), פסקאות 26-35). פרסום הכורך אדם, לרבות ראש עיר נבחר, בגורמים הפועלים במסגרת החוק למימוש זכות ההפגנה והמחאה, אשר מימושה נחשב בעיני ציבור אחר כמעשה פסול וחמור, כאשר הוא קושר אותו אדם, שאין חולק כי הוא אינו נוטל חלק בפעילות זו, ותוך שימוש בהיגד "גייס חמישי", דבר הנעשה רק מעצם ההרכב הקואליציוני בין המבקש לבין מפלגות אחרות, יש בו כדי לענות על הגדרת סעיף 2(ב)(4) לחוק מניעת הטרדה המאיימת, ומצדיק מתן צו שכזה למניעת הפגיעה בשמו הטוב של מבקש הצו. הדברים מקבלים משנה תוקף, שעה שהפרסום הנ"ל לא נולד בחלל ריק, אלא נעשה באופנים ובנוסחים שמטרתם ומשמעותם ברורה, וכך היא תדירותם.

לעניין המבחן השני של תדירות הפרסומים והיסוד להניח, כי אותו אדם יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו של מבקש הצו, שוכנעתי כי הוא מתקיים במקרה הנוכחי. ניתן להיווכח, כי הפרסומים נעשים בתכיפות ובסגנון מאחד, ברשתות החברתיות, תוך שימוש בדף פייסבוק והעלאת סרטונים ברשת החברתית "טיק טוק", המוגדרת ע"י המשיב עצמו כאפוזיציה וירטואלית, ומנוהלת על ידו, כאשר הוא אחד מפעיליה הפוליטיים של מפלגת עוצמה יהודית, וזאת כחלק מהפעילות הפוליטית שלו. לא מדובר באירוע או פרסום חד פעמי, אלא בדפוס התנהגות, אשר בנסיבות שתוארו ועל רקע דברי המשיב בדיון לפני, מקימים חשש סביר שיחזור על עצמו או חלילה יחמיר. אין בקביעה זו כדי לפגוע יתר על המידה בחופש הביטוי הפוליטי של המשיב. כפי שציין כב' השופט עמית יריב בה"ט (ת"א) 70118-07-19 אבנר נתניהו נ' ברק כהן עו"ד (4.8.19), פסקה 7), "על חשיבותו של חופש הביטוי ועל חשיבות חופש המחאה הפוליטית- לא תיתכן מחלוקת. כוחה של חברה דמוקרטית נמדד ביכולתה להכיל מחאה פוליטית לגיטימית ומגוון של דעות, גם אם הדרך שבה באות דעות אלה לידי ביטוי- אינה נעימה למבוקרים. מחאה אזרחית לובשת צורות רבות, שונות ומשונות. לצד מאמרי דעה בעיתונות מוכרות גם שיטות מחאה של הפגנות ליד בתיאם של אישי ציבור, ואפילו- בארצות הים- צורת מחאה הבאה לידי ביטוי בהטחת עוגות קצפת בפניהם של פוליטיקאים [...] יש דרכי מחאה יעילות יותר ויעילות פחות, יש דרכי מחאה מקובלות יותר ומקובלות פחות, ויש דרכי מחאה אשר מושכות תשומת לב רבה יותר ותשומת לב פחותה. כל עוד אין המחאה חורגת מגבולות המותר- יש להגן על זכותו של אדם למחות על מה שהוא תופס כעוולות". הדברים יפים לענייננו בנוגע לחופש הביטוי הפוליטי. יוזכר כי חופש הביטוי אינו בלתי מוגבל, ומולו יש לאזן את זכותו של אדם לפרטיות, לשלוות חיים ולכבוד ולשמו הטוב. זכויות אלה

הן נגזרות ישירות של חירויות הפרט הקבועות בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ומשקלן החוקתי אינו נמוך מזה של חופש הביטוי הפוליטי.

אני סבורה כי הפרסומים הכורכים את המבקש, כראש עיר, ומציגים אותו כמקשה אחת עם סגן ראש העיר וחברי מועצה של רשימה ערבית, המכונים ע"י המשיב כ- "גייס חמישי", "מי שיש להם חלק בטרור", "מחבלים" ו"רוצחי יהודים", במיוחד בעתות קשות של מלחמה, נסיבות השעה ועת החירום שבה שרויה המדינה ואזרחיה, תוך הטלת אחריות על ראש העיר כראש הקואליציה במועצת העירייה, מכוח הישיבה בקואליציה שהם חלק ממנה, יש בכל אלה כדי להסית נגד המבקש כראש עיר, מבלי שהוכח כי יש באחד מבין מונחים אלה קשר של ממש למבקש עצמו.

במקרה שלפנינו, לאור תדירות, אופי ותוכן הפרסומים מושא הבקשה, העושים את החיבור בין המבקש, כראש עיר, לבין סגנו וחברי מועצה אחרים, על רקע עמדותיהם הפוליטיות, ומטילים על המבקש אחריות מכוח זה שהוא פועל או יפעל בבחירות שבפתח, עם מי, שלהשקפתו של המשיב, "יש להם חלק בטרור", "מחבלים", "רוצחי יהודים" ו"גייס חמישי", ניתן לקבוע כי פרסומים אלה מהווים הטרדה מאיימת על פי הגדרתה בחוק, והם יכולים לגרום להסתה נגד המבקש, ומעוררים חשש לפגיעה בשלומם, ואולי אף לאלימות נגדו מצד גורמים קיצוניים כלשהם, במיוחד בתקופות רגישות של מלחמה ובחירות. בנסיבות הללו, יש מקום להתערבות בית המשפט, באמצעות הטלת צו האוסר על המשיב להשתמש בביטויים מעין אלה כלפי המבקש. במקרה הנוכחי, החשש לפיו המשיב יחזור על ההתנהגות המטרידה, מתקיים, משמדובר בהתנהגות רפטטיבית בה חוזר המשיב על פרסומיו, בדירות גבוהה.

מכאן נעבור לשאלה האם קיימת הצדקה מבחינת מעמדו של המבקש, כראש עיר, לקבוע כי ההגנה שהמבקש זכאי לה, פחותה מזו שזכאי לה אדם אחר. תשובתי לשאלה זו היא שלילית, שכן בהינתן עיתוי, תוכן, היקף, אינטנסיביות והתפוצה הרחבה של הפרסומים ברשתות החברתיות, לא ניתן לומר כי חופש הביטוי הפוליטי יגבר על הזכות לשמירה על שמו הטוב של המבקש רק בשל היותו של האחרון דמות ציבורית.

אשר לטענת המשיב כי הוא פרסם אמת, נפסק כי ההגנה של "אמת דיברתי" איננה חלה ב"הטרדה מאיימת" לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, שכן אפילו הדברים הנאמרים אמת הם, אין להמשיך ולהטריד אדם על ידי פגיעה חוזרת בפרטיותו, בשמו ובשלמות חייו, דבר שאין המקום לבררו בהליך זה (סעיף 4 לחוק; ע"א 4666-12-08 הנ"ל, פסקה 16).

סוף דבר

לסיכום - הסרטון ופרסומיו של המשיב מס' 3-6 ו- 8 מושא הבקשה עולים כדי הטרדה מאיימת, כמשמעותה בסעיפים 2(א), 2(ב) או (3) או (4) לחוק וקיים חשש לחזרה של המשיב על התנהגותו, ואין די בכך שהמבקש הוא דמות ציבורית כדי להימנע ממתן הצו. לפיכך, אני נעתרת לבקשה באופן חלקי ונותנת בזאת צו האוסר על המשיב לפרסם בעצמו או באמצעות אחרים, כל פרסום מכל סוג שהוא, הנוגע למבקש, באופן הקושר את המבקש ומציג אותו כמקשה אחת עם סגן ראש העיר או חברי הקואליציה של רשימות המייצגות את הציבור הערבי וזאת תוך שימוש בהתבטאויות בהן מכונה המבקש, בין אם במישרין ובין אם בעקיפין, כמי שתומך ב"תומכי פלסטין", "תומכי דגלי פלסטין", "לכאורה גייס חמישי",

"תומך טרור", "מי שיש להם חלק בטרור", "רוצחי יהודים", "מחבלים" וכל ביטוי אחר מסוג זה.

תוקף הצו הנ"ל - עד 15.8.24.

הצו למניעת הטרדה מאיימת אשר ניתן במעמד צד אחד כנגד המשיב ביום 14.2.24, מבוטל.

לאור התוצאה אליה הגעתי, כל צד יישא בהוצאותיו.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ז אדר א' תשפ"ד, 26 פברואר 2024, בהעדר
הצדדים.